

Nr 308.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående understöd å allmänna indragningsstaten åt avlidne värnpliktige nr M 24 212/1918 Erlandssons fader, portvakten S. Erlandsson; given Stockholms slott den 18 mars 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:t
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

C. G. Hammarskjöld.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 18 mars 1921.

Närvarande:

Statsministern von SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON, BESKOW.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld anförde:

Den 28 juni 1919 förliste hjälpedetbåten Willy i Malmö hamn under inbogsering av skeppsgossefartyget Jarramas. Vid vedetbåtens förolyckande omkom, bland andra, värnpliktige nr M 24 212/1918 Erlandsson, vilken var son till portvakten Sven Erlandsson i Helsingborg.

I skrivelse till marinförvaltningen den 31 juli 1919 föreslog högste befälhavaren över kustflottan, att ett understöd å 2,000 kronor måtte tilldelas portvakten Erlandsson från en under marinförvaltningens förvaltning stående fond, benämnd »rederiers å ostkusten fond till förmån för örlogsflottans bemanning». Med hänsyn till de för berörda gåvomedels förvaltning och användning meddelade föreskrifterna fann emellertid marinförvaltningen vid föredragning av ärendet den 20 augusti 1919 framställningen icke avse sådant ändamål, att bidrag ur fonden kunde tilldelas Erlandsson.

Hos Kungl. Maj:t har nu portvakten Erlandsson anhållit att komma i åtnjutande av något understöd.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Erlandsson är född den 25 januari 1847; att han befinner sig i fattiga omständigheter; att han lider av dubbelsidigt ljumskbräck; att han sedan längre tid innehar anställning vid Helsingborgs stads planteringar, vilken anställning han emellertid snart måste lämna på grund av hög ålder; att han är änkling och har 5 nu levande barn, som alla äro gifta och i små omständigheter; samt att den avlidne sonen tidtals lämnat honom försörjningsbidrag.

I den 22 juli 1920 avgivet utlåtande har *marinförvaltningen* anfört, att ämbetsverket, som funne ansökningen behjärtansvärd och ansåge, att framställning borde i enlighet med vad ägt rum beträffande efterlevande till de vid kanonbåten Gunhilds minsprängning omkomna (jfr proposition nr 34/1920) göras hos riksdagen om beredande av något understöd för Erlandsson. Storleken av understödet syntes skäligen böra bestämmas till 180 kronor för år, vilket belopp hade tilldelats efterlevande föräldrar till värnpliktige, som omkommit vid Gunhilds minsprängning (jfr riksdagens skrivelse nr 126/1920). Understödet syntes böra utgå från månaden näst efter den, då Erlandssons son omkommit. På grund härav hemställde marinförvaltningen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att till Erlandsson finge från och med den 1 juli 1919 å allmänna indragningsstaten utgå ett årligt understöd av 180 kronor.

Statskontoret har i utlåtande den 24 augusti 1920 anfört, att av handlingarna i ärendet framginge, att Erlandsson icke kunde på grund av gällande författningar komma i åtnjutande av någon pension eller livränta av statsmedel, men att å andra sidan starka billighetsskäl före-

låge att söka åt honom utverka ett årligt understöd till belopp motsvarande den livränta, som jämlikt förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, tillkomme efterlevande fader eller moder, som för sitt uppehälle varit huvudsakligen beroende av genom olycksfall under tjänstgöring dödad värnpliktig. Statskontoret tillstyrkte därför bifall till marinförvaltningens i ärendet gjorda hemställan.

Uti utlåtande den 22 februari 1921 har riksförsäkringsanstalten anfört, att enär av riksförsäkringsanstalten i ärendet införskaffad utredning gäve vid handen, att Erlandsson icke hade varit av sin ifrågasvarande sons arbete för sitt uppehälle huvudsakligen beroende, kunde jämlikt bestämmelserna i § 4 i förordningen den 18 juni 1909 någon ersättning enligt förordningen icke tillerkännas Erlandsson. Vad anginge marinförvaltningens, av statskontoret biträdda förslag om utverkande hos riksdagen av ett årligt understöd åt Erlandsson, hade anstalten intet att erinra mot detsamma.

I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna anser jag billighets- skäl tala för, att ett årligt understöd tillerkännes Erlandsson. I anledning härav och då det föreslagna beloppet, 180 kronor, synes mig skäligt och överensstämmer med vad i liknande fall av riksdagen beviljats, får jag hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att avlidne värnpliktige nr M 24 212/1918 Erlandssons fader, portvakten Sven Erlandsson må från och med den 1 juli 1919 räknat under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av 180 kronor.

Departements-
chefen.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Eric Baad-Heimer.

STOCKHOLM, K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI, 1921.
